

ת"פ 26549/03/17 - אשרף טחימר נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 26549-03-17 מדינת ישראל נ' טחימר(אסיר)

בפני כבוד השופט עמית פרייז
מבקש/נאשם
נגד
משיבה/מאשימה
החלטה

אשרף טחימר ע"י עו"ד אלי בניה- סנגוריה ציבורית
מדינת ישראל ע"י שלוחת תביעות נתניה

לפני בקשה להפרדת אישומים בהתאם לסעיף 88 לחוק סדר הדין הפלילי.

ביום 13/3/17 הוגש כנגד הנאשם כתב אישום הכולל שני אישומים. בשני האישומים יוחסו לנאשם עבירות איומים ותקיפת עובד ציבור.

על פי עובדות האישום הראשון, ביום 30/8/16, עת היה הנאשם כלוא בבית סוהר השרון, הורה לו סוהר להיכנס לתא. הנאשם איים על הסוהר בכך שנצמד לגופו ואמר "אם היינו יחד בתוך התא הייתי הורג אותך", התקרב לגופו ונצמד לפניו. באותן הנסיבות הדף הסוהר את הנאשם ואז ניסה הנאשם לתקוף את הסוהר בכך שניסה לבעוט בו אולם נתפס על ידי סוהר אחר.

על פי עובדות האישום השני, ביום 24/1/17, עת היה הנאשם כלוא בבית סוהר השרון, ערכו סוהרים ביקורת במהלכה נכנסו לתא בו שהה הנאשם. באותן הנסיבות איים הנאשם על הסוהרים בכך שאמר: "אני יקרע אתכם, אני אפגע בכם". בהמשך לכך תקף הנאשם את אחד הסוהרים בכך שדחף אותו באמצעות שתי ידיו מחזהו. בתגובה לכך הדפו הסוהרים את הנאשם לאחור והורו לו לא לצאת מהתא ולהתרחק מהם. אז החל הנאשם לקלל את הסוהרים ושוב דחף אותם תוך שאמר כי יפגע בהם.

לטענת בא כוח הנאשם, מדובר בשני אירועים נפרדים, אשר אינם בבחינת "סדרת מעשים הקשורים זה לזה שהם מהווים פרשה אחת", שכן המעשים בוצעו במועדים שונים כנגד סוהרים שונים. כן נטען כי אין מדובר כאן במקרה בו יש לצרף את האישומים משיקולי נוחות ויעילות שכן מדובר בעניינים שונים ובעדי תביעה שונים האמורים לבסס אישומים אלו. כמו כן נטען כי מדובר בריבוי אישומים אשר צירופם רק מסרביל את התנהלות המשפט, וגרוע מכך נוטה להשחיר את פני הנאשם ולהציגו כמי שתוקף סוהרים באופן סדרתי.

סעיף 86 לחוק סדר הדין הפלילי קובע כדלקמן:

עמוד 1

"מותר לצרף בכתב אישום אחד כמה אישומים אם הם מבוססים על אותן עובדות או על עובדות דומות או על סדרת מעשים הקשורים זה לזה עד שהם מהווים פרשה אחת; בצירוף אישומים כאמור מותר, על אף כל דין אחר, לצרף לאישום בבית משפט מחוזי גם אישום בעבירה שאינה פשע".

מנוסח הסעיף עולה כי על מנת לצרף אישומים יש לעמוד באחד מבין שלושה תנאים **חלופיים**:

1. האישומים מבוססים על אותן עובדות.

2. האישומים מבוססים על עובדות דומות.

3. האישומים מבוססים על סדרת מעשים המהווים פרשה אחת.

בבג"ץ 5283/98 **חדר נ' הרכב כב' השופטים י' צמח מ' נאור מ' ארד שופטי בית המשפט המחוזי בירושלים**, אומצה הפרשנות של המלומד י' קדמי לגבי התנאים הללו. נקבע כי אישומים המבוססים על "אותן עובדות" הם אישומים העוסקים **"בגזרות שונות של פרשה אחת"**. המאפיין אישומים המבוססים על "עובדות דומות" הוא **"...דמיון מבחינת העובדות, להבדיל מדמיון מבחינת טיב המעשה ואופיו"**. הסוג השלישי מהווה **"סדרת מעשים נפרדים - מבחינת הזמן והמקום - אשר קיים ביניהם חוט מקשר, ההופך אותם לפרשה כוללת אחת"**. המונח "פרשה אחת" הוא מונח גמיש, וגבולות של מה שייחשב ל"פרשה אחת" ייקבעו על פי אופיים וטיבם של המעשים המתוארים בכתב האישום (ת"פ (מחוזי י-ם) 1256/01 **מדינת ישראל נ' כהן**).

לצד כל האמור ייאמר, כי אף אם עניינו של הנאשם עומד באחד מן התנאים לצירוף כמפורט לעיל, יש מקום לבחון האם הצירוף עשוי לגרום לו לעיוות דין (ת"פ (מחוזי ת"א) 25181-07-15 **מדינת ישראל נ' לוי**).

בענייננו, שני האישומים מבוססים על "עובדות דומות", שכן בשני האישומים מתואר כי הנאשם תקף ואיים על סוהרים בעודו כלוא בבית סוהר השרון. אמנם קיים שוני בין שני האישומים, בכך שהמעשים בוצעו כלפי סוהרים שונים, בפער זמנים של כ-5 חודשים אחד מן השני. אולם למרות שוני זה, המדובר במקרים דומים במהותם. יש לזכור שמעצם הגדרת מקרים כדומים יש שוני ביניהם, שאחרת היו מוגדרים כזהים, ולפיכך השאלה הינה לא האם יש שוני, אלא האם השוני הוא העיקר או הדמיון. בענייננו, הדמיון העובדתי בין המקרים עולה באופן משמעותי על השוני ביניהם, ועל כן אין מניעה לכלול את שני האישומים בכתב אישום אחד.

באשר לשיקולי היעילות, מתגובת התביעה עולה כי ישנו עד אחד המשותף לשני האישומים, גובה הודעות הנאשם. לפיכך נראה שהעדת עד זה במסגרת תיק אחד דווקא תיעל את הדיון. כמו כן על פניו נראה כי מדובר בתיק שאינו מורכב מבחינה עובדתית, באופן שמלבד אותו גובה הודעה יש בסך הכל ארבעה עדים, שני סוהרים רלבנטיים לכל אחד משני המקרים. לאור האמור הרי שלא ניתן לומר כי צירופם של שני האישומים בכתב אישום אחד יסרביל את התנהלות המשפט.

באשר לטיעון בדבר השחרת פני הנאשם, הרי שחזקה כי בית המשפט הוא מקצועי, באופן שיכריע את דינו של הנאשם בגין כל אחד מן האישומים בנפרד רק על בסיס הראיות שיובאו בפניו. משכך, טענה זו אינה מתקבלת לרוב, וכפי שנקבע בעניין חדר: **"ככלל, ובהיעדר בסיס ממשי לקיום חשש שבירור האישומים במאוחד עלול לפגוע בהגנת הנאשם, אין בית-המשפט שועה לטענה כי בעצם צירופם של אישומים המבוססים על עובדות דומות יש כדי "להשחיר" את פני הנאשם ולפגוע בסיכוייו שגירסתו ביחס לאישום זה או אחר תזכה לאמונו של בית-המשפט"**.

לאור כל המפורט לעיל, הבקשה להפרדת האישומים נדחית.

ניתנה היום, כ"ח תשרי התשע"ט, 7/10/18, בלשכה. ההחלטה תימסר לבאי כוח הצדדים על ידי המזכירות בהקדם הניתן.